

SKATTEMINISTERIET

j.nr. 06-004979
Dato :

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed sendes svar på spørgsmål nr.185, 186, 187, 188, 189 og 190 af 3. februar 2006.

(Alm. del).

Kristian Jensen

/Kirsten Otbo

Spørgsmål 185:

"Af ministerens svar på udvalgets spørgsmål 146 fremgår, at de 30 skattecentre er lokaliseret 74 steder. Hvad er baggrunden for, at SKAT ikke inden fusionen havde forberedt en fælles lokalisering af de enkelte skattecentre?"

Svar:

Jeg vil indledningsvis sige, at Skatteudvalget allerede i slutningen af juni 2004 – umiddelbart efter, at regeringen sammen med Dansk Folkeparti havde indgået aftale om en strukturreform – blev orienteret om, at skatte- og inddrivelsesopgaven ville blive samlet i staten i løbet af 2005. I den forbindelse blev det oplyst, at det var en proces, der ville tage mellem 2 og 4 år fra fusionstidspunktet.

Spørgsmålet om lokalisering er omtalt i de almindelige bemærkninger til forslag til skatteforvaltningsloven fremsat den 24. februar 2005. Under punkt 3 hedder det således:

’Denne nye enhedsforvaltning er tænkt organiseret som én landsdækkende forvaltningsmyndighed, der lokaliseres 30 steder landet over (skattecentre). I en overgangsfase vil der dog være behov for at anvende et væsentligt større antal lokaliteter end de 30 skattecentre. De midlertidige lokaliteter vil hovedsagelig være kommunale og statslige lokaler, der i øjeblikket anvendes på skatteområdet.’

Det kan derfor ikke komme bag på nogen, at der ikke fra starten er tale om en samling 30 steder.

I den bedste af alle verdener ville en fælles lokalisering af de enkelte skattecentre selvfølgelig have været ønskelig. I praksis var dette af flere grunde ikke muligt.

For det første var der i få eller ingen tilfælde ledige lokaler, der var såvel velegnede til formålet som store nok til at huse skattecentrene.

For det andet ville det i givet fald have været økonomisk uforsvarligt, idet en del af de eksisterende lejemål er indgået som uopsigelige i en årrække.

For det tredje skal det grundigt analyseres, hvilke muligheder der er for de enkelte skattecentre. Ikke mindst i forbindelse med kommunalreformen sker en række opgaveflytninger, der kan give andre muligheder end de, der var til stede forud for fusionen.

Endelig er det hensigten, at det i forbindelse med finanslovsforslaget for 2007 skal afklares, hvorledes personaleantallet i de kommende år skal udvikle sig. Når

dette er afklaret, er der et mere sikkert kendskab til, hvilket kvadratmeterbehov der er ved de enkelte skattecentre.

Spørgsmål 186:

"Af ministerens svar på udvalgets spørgsmål 146 fremgår, at de 30 skattecentre er lokaliseret 74 steder. Hvilken målsætning har SKAT for fælles lokalisering af de enkelte skattecentre? Der ønskes både oplyst antal lokaliseringer pr. center og tidshorisont."

Svar:

Det er det overordnede mål, at alle skattecentre på sigt skal samles ét sted. Tidshorisonten vil afhænge af de konkrete løsninger, der findes for det enkelte skattecenter og af de finansieringsmuligheder, der vil være.

Næste skridt i arbejdet med en fælles lokalisering er, jf. min besvarelse af spørgsmål 185, at der skal udarbejdes grundige analyser af mulighederne for de enkelte skattecentre. Det er i den forbindelse vurderet, at et lokalkendskab kan være en fordel i forhold til at følge med i og vurdere konkrete muligheder.

Det er derfor indarbejdet i resultatkontrakterne for 2006 med de fem samarbejder mellem skattecentre at udarbejde en foreløbig skitse for den permanente lokalisering af skattecentre.

På baggrund heraf skal der udarbejdes en samlet plan for, hvornår og hvordan den permanente lokalisering kan gennemføres i de enkelte skattecentre.

Spørgsmål 187:

"Af ministerens svar på udvalgets spørgsmål 146 fremgår, at de 30 skattecentre er lokaliseret 74 steder. Hvor store udgifter til kørselsgodtgørelser til personalet medfører denne manglende fælleslokalisering?"

Svar:

Medarbejdere i SKAT kan med tjenstedets tilladelse benytte privat transportmiddel på tjensterejser mellem forskellige lokaliteter, hvis det er mest hensigtsmæssigt. Ved tjensterejser, hvor privat transportmiddel benyttes, og som starter og slutter på tjenstestedet, kan der ydes godtgørelse for det antal kilometer, der er kørt under tjensterejsen.

Der er givetvis ekstra udgifter til kørselsgodtgørelser som følge af, at skattecentre ikke fysisk er samlet. Der føres imidlertid ikke særskilt regnskab med kørselsgodtgørelse til dette formål.

Spørgsmål 188:

"Af ministerens svar på udvalgets spørgsmål 146 fremgår, at de 30 skattecentre er lokaliseret 74 steder. Hvilke merudgifter medfører den spredte lokalisering for de 30 skattecentre?"

Svar:

Der er i den nuværende situation samlet set betydelige mindreudgifter ved at være lokaliseret de 74 steder frem for 30 steder – hvis dette i praksis i øvrigt havde været muligt.

Det skyldes, jf. min besvarelse af spørgsmål 185, at det ikke ville være økonomisk forsvarligt at samle skattecentrene nu, idet en del af de eksisterende lejemål er indgået som uopsigelige i en årrække.

Når det er sagt, må det antages, at der isoleret set er omkostninger ved den mere spredte lokalisering. Det vil især gælde i forhold til den tid og de udgifter, der medgår ved transport mellem de enkelte lokaliteter i skattecentrene.

I forhold til den samlede økonomi omkring lokaliteterne er de omkostninger, der er forbundet med at være lokaliseret 74 steder frem for 30 steder begrænsede, idet det er de færreste medarbejdere, der har behov for hyppigt at deltage i møder mv. i andre dele af skattecenteret.

Der føres ikke særskilt regnskab med disse omkostninger.

Spørgsmål 189:

"Af ministerens svar på udvalgets spørgsmål 146 fremgår, at de 30 skattecentre er lokaliseret 74 steder. Ud fra hvilke teoretiske oplæg og praktiske erfaringer fra andre store virksomhedsfusioner er den spredte lokalisering af de enkelte skattecentre baseret?"

Svar:

Man kan i mange tilfælde med fordel blive inspireret af teoretiske oplæg og praktiske erfaringer. Jeg tvivler imidlertid på, at der findes meget, der ville matche denne opgave.

Opgaven med lokalisering af skattecentre den 1. november 2005 var på mange måder en unik opgave. Indenfor kort tid var det således opgaven at finde ud af, hvilke af de lokaler, som de kommunale skatteforvaltninger, herunder ligningscentre og de kommunale skattesamarbejder, samt de otte ToldSkat-områder disponerede over, der skulle anvendes i SKAT.

I de øvrige dele af kommunalreformen er udgangspunktet, at de lokaler, der hører til en given opgave, flyttes med opgaven. Netop på skatte- og inddrivelsesområdet gav dette princip imidlertid ingen mening, idet SKAT i givet fald skulle have tilført flere hundrede lokaliteter, hvoraf mange var beliggende på et rådhus.

Der skulle derfor findes specifikke løsninger for hvert enkelt skattecenter, herunder gennemføres forhandlinger med alle kommuner om, hvilke lokaler der – på markedsmæssige vilkår - midlertidigt eller permanent skulle overgå til SKAT. Det skulle samtidig foregå indenfor et relativt kort tidsrum mellem, at lovgivningen blev vedtaget ultimo maj 2005 og 1. november 2005, hvor fusionen skulle finde sted.

Denne opgave lykkedes fuldt ud, idet det af praktiske grunde dog var nødvendigt at sprede selve flytteopgaven over nogle uger før og efter den 1. november.

Spørgsmål 190:

"Af ministerens svar på udvalgets spørgsmål 146 fremgår, at de 30 skattecentre er lokaliseret 74 steder. Er det ikke vanskeligt at få sammenkørt medarbejderne – der jo kommer fra ToldSkats regioner og de kommunale skatteforvaltninger – i de enkelte skattecentre, når disse er placeret fra 4-8 steder?"

Svar:

Det ville isoleret set givetvis være at foretrække, hvis skattecentre kunne have været samlet ét sted fra første dag. Der er næppe tvivl om, at opbygningen af et fællesskab i et skattecenter har vanskeligere vilkår, når man er spredt flere steder.

Jeg tror imidlertid, at det i denne – og såmænd også i mange andre – situationer er bedst at tage udgangspunkt i den faktiske situation. Det vil i dette tilfælde sige at indstille sig på i en periode, der vil være forskellig for de forskellige skattecentre, at man er fordelt på flere lokaliteter.

Hvis man tager dette udgangspunkt, er det min klare opfattelse, at de mange gode ledere og medarbejdere i SKAT på trods af, at de er spredt flere steder, vil kunne udvikle gode og attraktive arbejdspladser.